

*Vergeet mij niet
en wees
goed voor elkaar*

In dankbare herinnering aan

Johannes Antonius Busscher

sinds 1989 weduwnaar van

MARIA GEERTRUIDA RUËL

Hij werd geboren te Tilligte op 19 januari 1898 en overleed op zaterdag 21 mei 1994 te Lattrop. Op woensdag 25 mei 1994 hebben wij zijn lichaam te ruste gelegd op het r.k. kerkhof te Lattrop.

Geboren op het Kerspel te Tilligte in 1898, in een tijd die wij ons niet meer kunnen voorstellen. Geen elektrisch licht, vervoer te voet of met paard en wagen. Koken op het „los vuur“, gras en rogge maaien met de hand.

Toen alledaagse dingen en doodgewoon.

Nu, 96 jaren later, leerde hij leven met radio, televisie, telefoon, waarvan hij niets begreep maar die wel een uitkomst voor hem betekenden.

Begin jaren twintig kwam hij als knecht bij Jans en Susanna Borggreve-Koopman, op de plaats waar hij tot zijn dood leefde en werkte.

Voor de oorlog leerde hij daar zijn vrouw en onze moeder kennen. Ze trouwden in moeilijke omstandigheden op 9 september 1942.

6 Kinderen werden door God aan hun goede zorgen toevertrouwd. Hij was een eenvoudig, goed en gastvrij mens; hij was bij iedereen bevriend en altijd bereid anderen te helpen. Hij was een eenvoudig man, die voor zichzelf geen hoge eisen stelde; die met weinig tevreden was. Hij was vooral een intens gelovig en diep godsdienstig man, die heel zijn leven God gediend heeft zoals hij dacht dat het van hem verwacht werd.

Bij God vond hij telkens weer de kracht om verder te gaan.

Lieve vader,

Onverwacht heb je ons verlaten.

Je was voor ons een steun en toeverlaat.

Na het overlijden van je vrouw en onze moeder heb je moeilijke jaren gehad.

Je hebt toch een hechte band in het gezin weten te scheppen.

Je was opgewekt en vrolijk en altijd in voor een grap of levenswijsheid; je stond altijd met goede raad voor ons klaar. De laatste jaren was je niet meer in staat de kerk te bezoeken; maar de kerk bezocht jou, o.a. door het brengen van de H. Communie en vooral de kerkradio die altijd aan stond.

Je had grote interesse in het dagelijks gebeuren; je was blij met bezoek, dan kon je interessant praten over de dingen die je je herinnerde van vroeger. Zodoende bleef je ook op de hoogte van de plaatselijke gebeurtenissen.

Je was dankbaar voor het lange leven dat God je schonk en dankbaar voor de vele goede zorgen van Annie. Dankbaar ook voor het contact met de kinderen en kleinkinderen die van hun kant ook graag met opa van doen hadden, omdat je altijd graag op de hoogte bleef van hun werk en hun studie. Binnen het gezin van Jan en Annie had je er een vaste plaats.

Onverwacht, zoals hij het zelf wilde, maar zeker niet onvoorbereid is hij in zijn slaap door God opgeroepen tot het Andere Leven, waar hij, verenigd met Marie voor eeuwig gelukkig mag zijn.

Rust zacht lieve vader en opa.

Wij danken U voor de getoonde belangstelling.

Familie Busscher

Lattrop, 25 mei 1994.